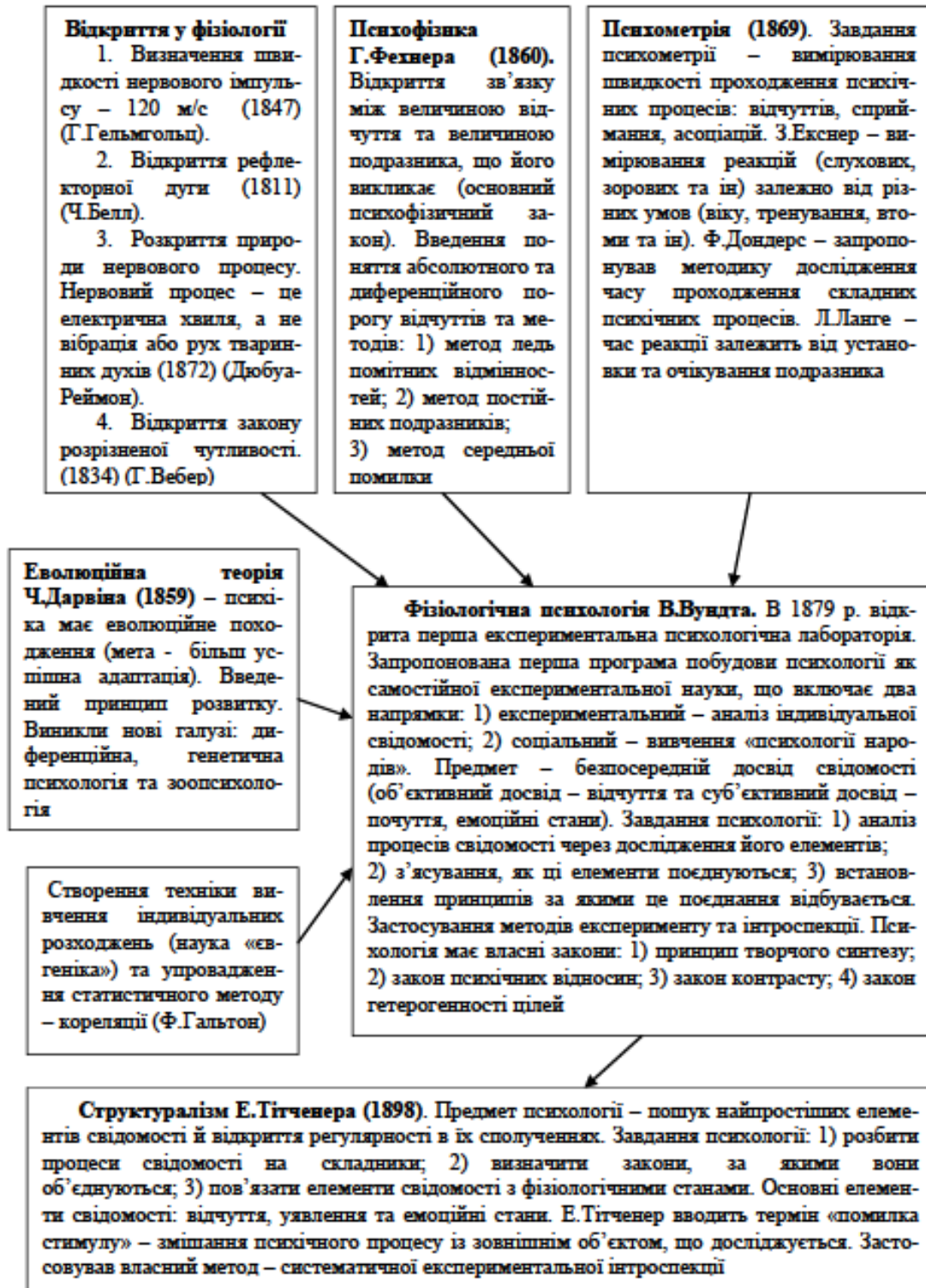
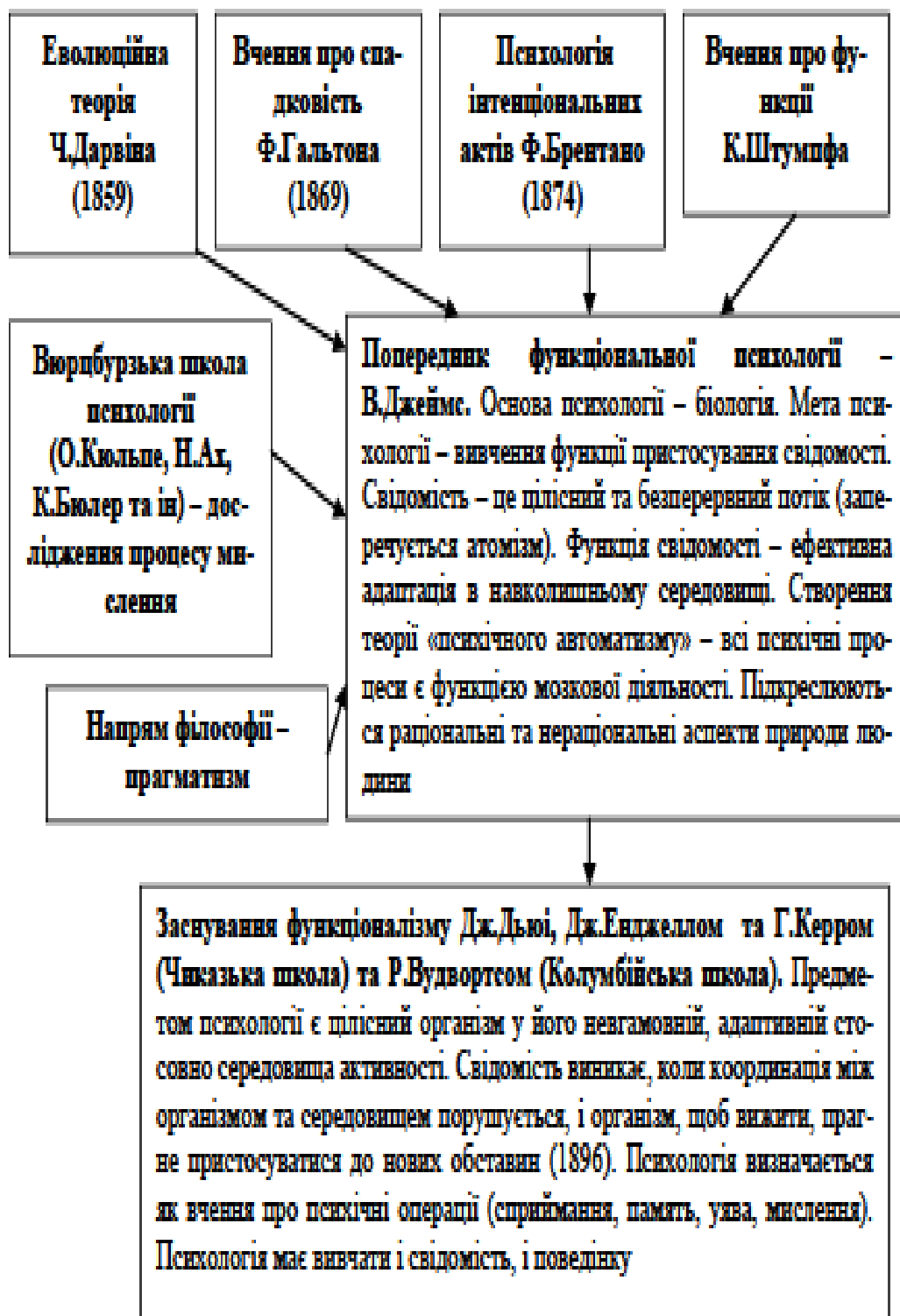

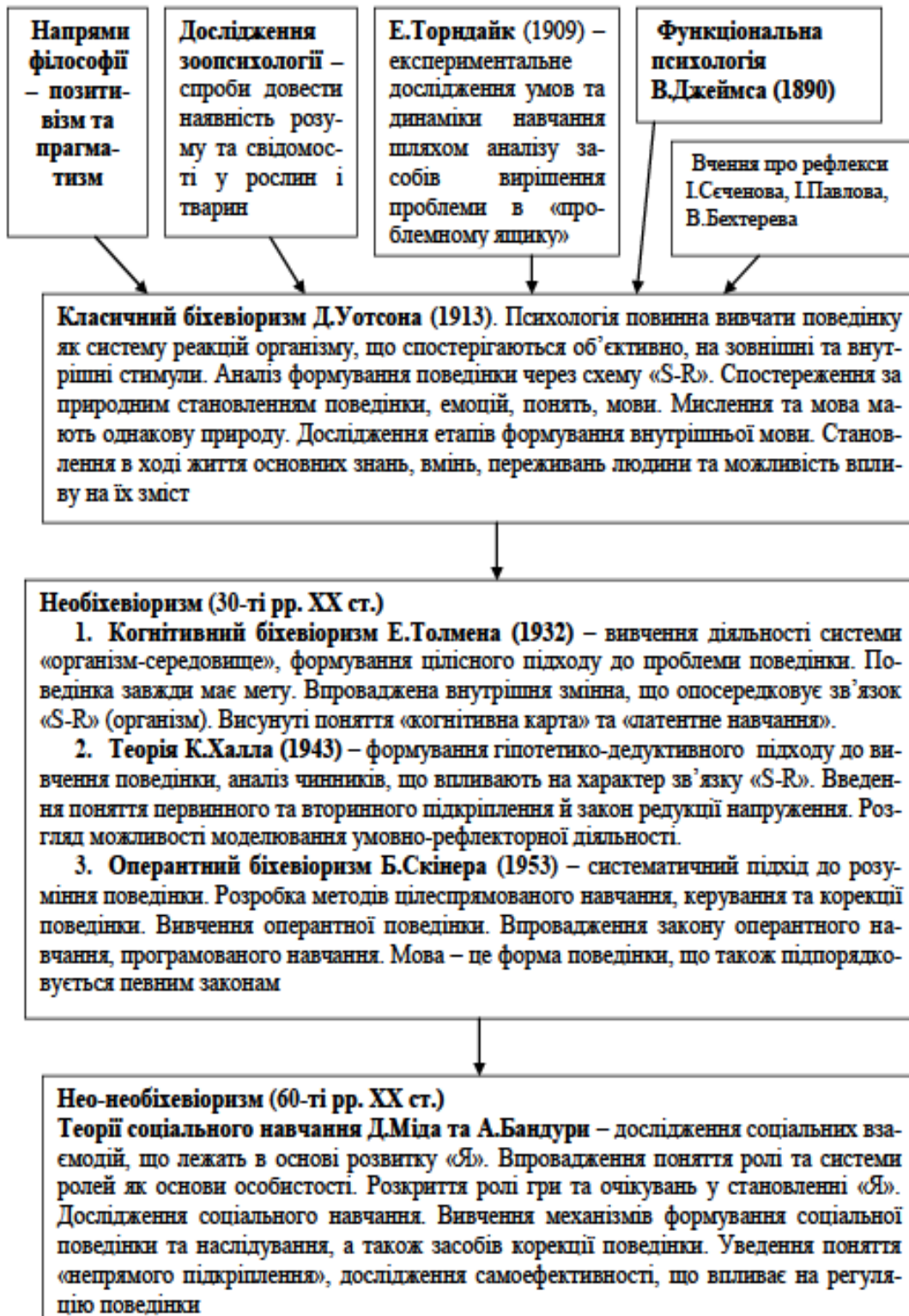
Тема 9. Розвиток психології як самостійної науки у XIX ст.

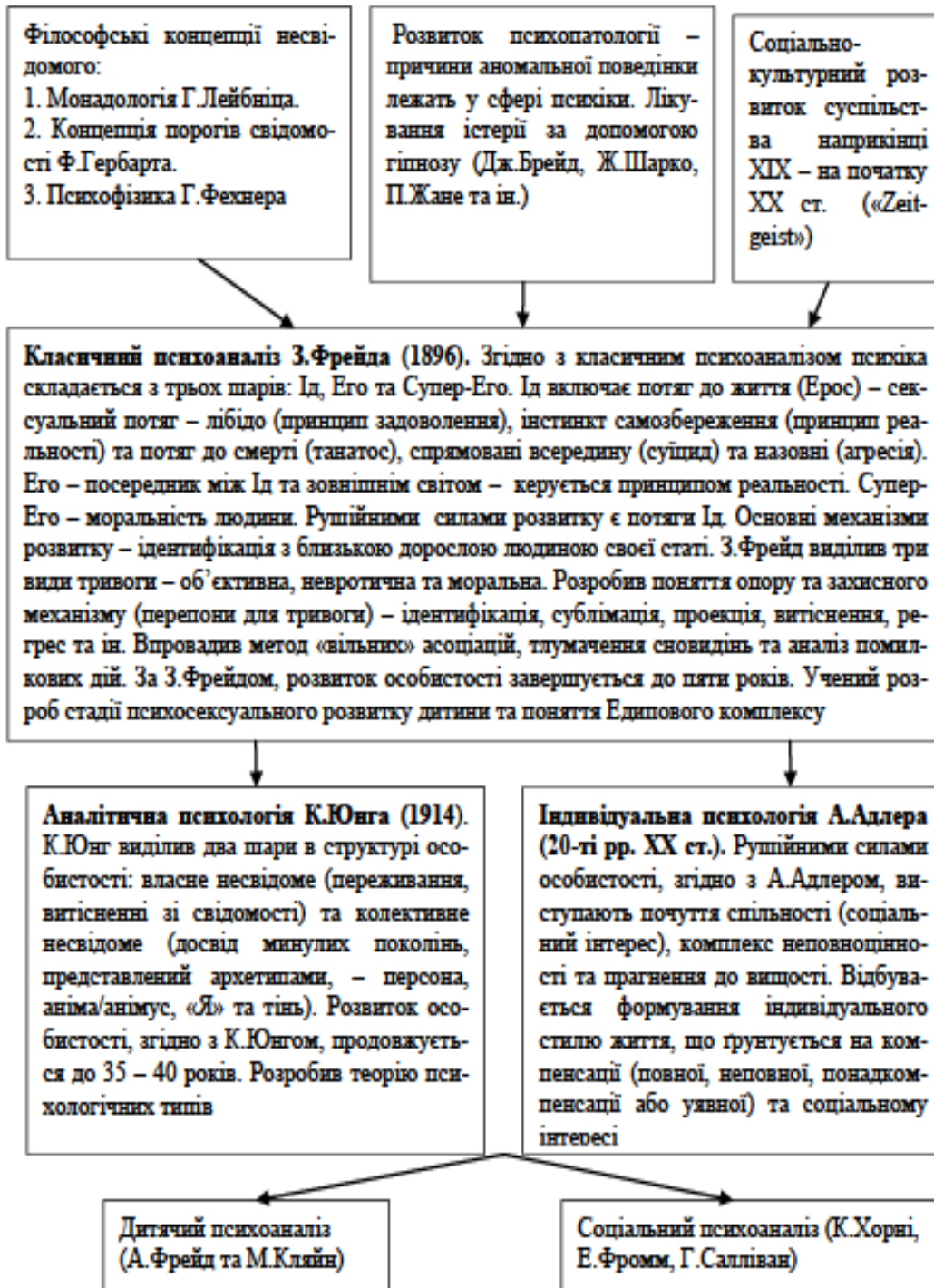
Тема 10. Поява та розвиток функціоналізму

Модуль 7. Поява та розвиток основних напрямків у психології
Тема 11. Поява та розвиток біхевіоризму

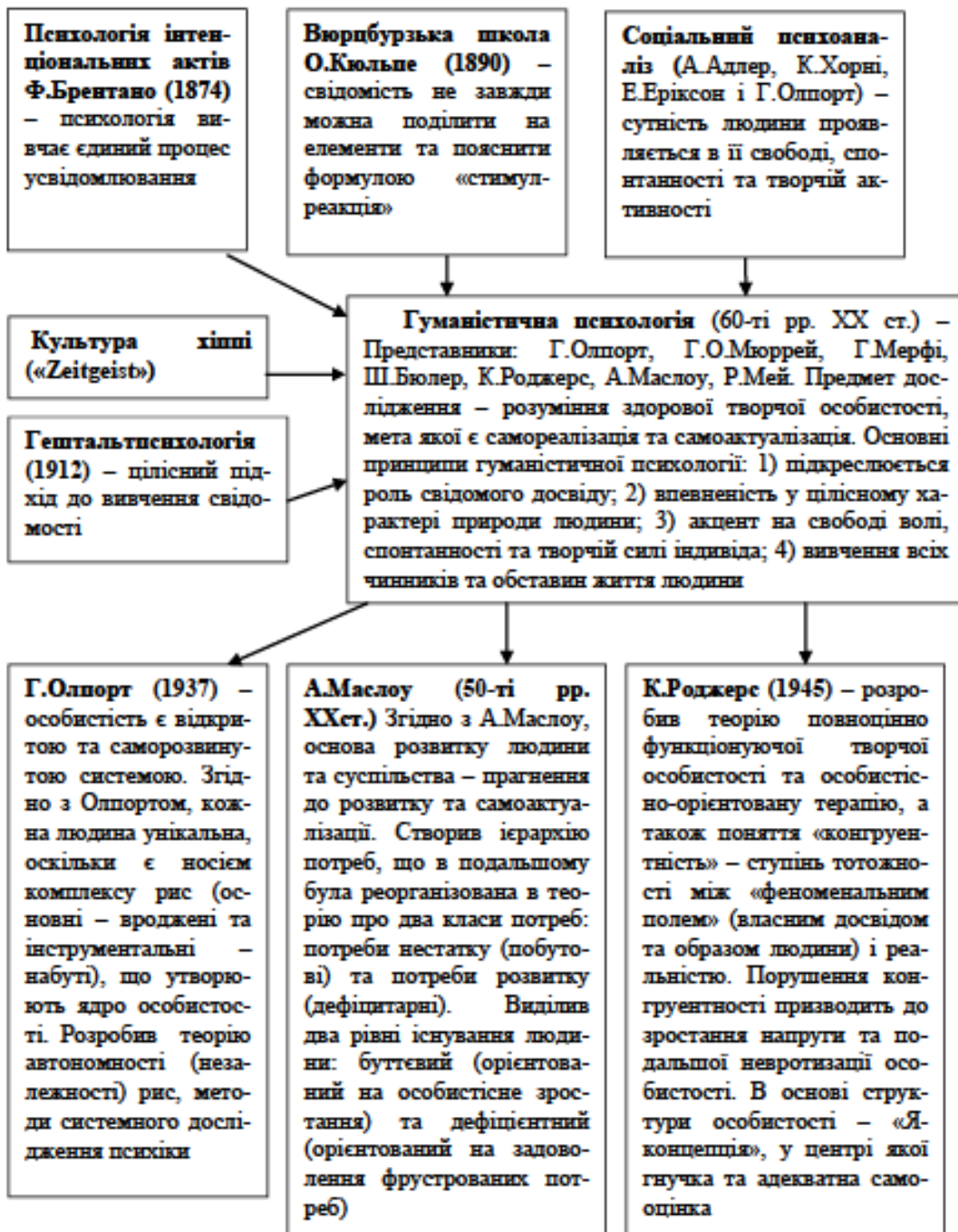

Тема 12. Виникнення та розвиток психоаналізу

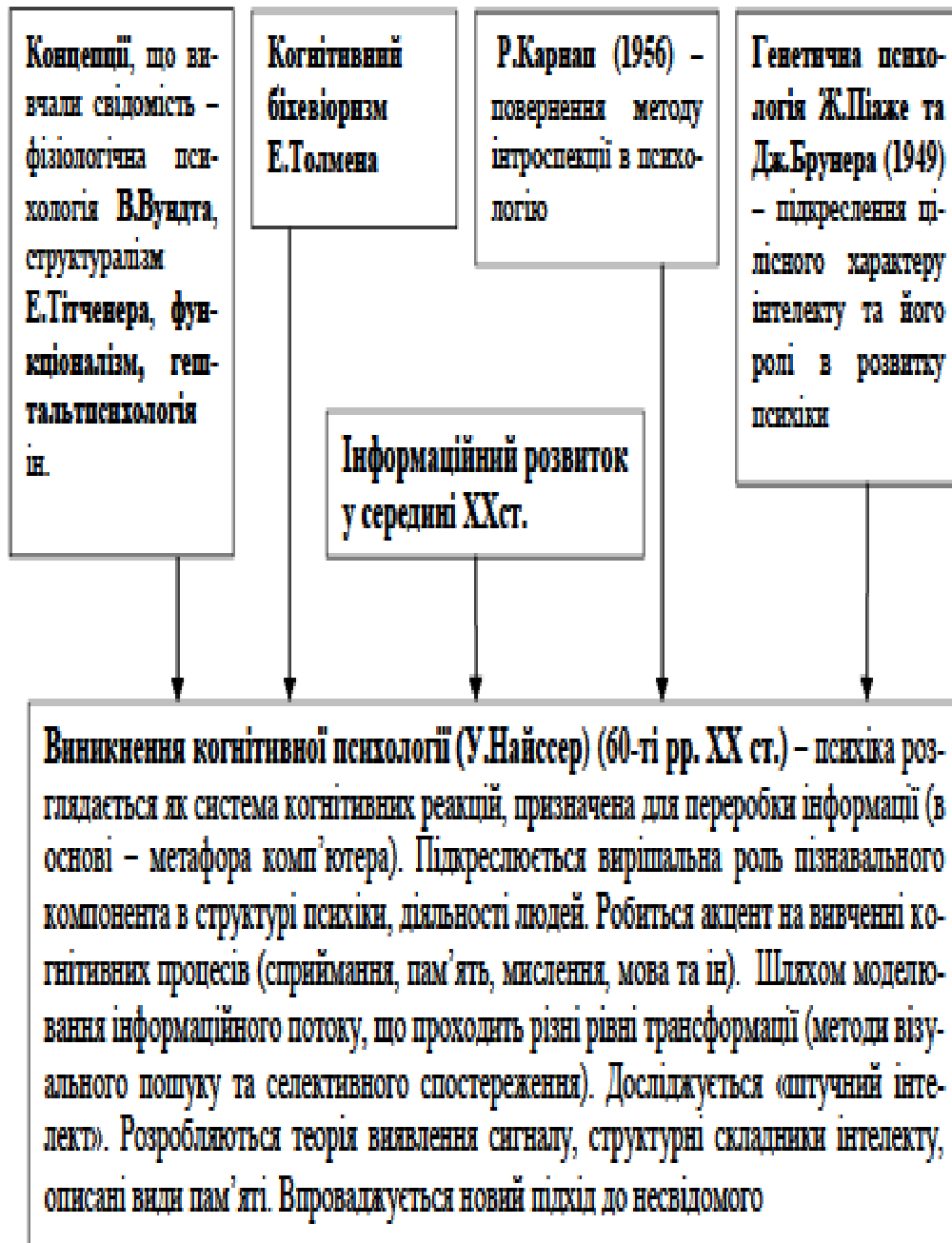

Модуль 8. Поява та розвиток основних напрямків психології в другій половині ХХ ст.

Тема 14. Становлення та розвиток гуманістичної психології

Тема 15. Поява та розвиток когнітивної психології

Тема 17. Поява та розвиток психології в Україні

Класично-інтроспективний напрям	Розробляється ідея самодостатності (автономності людської душі). Психофізична проблема вирішується в душі паралелізму, підкреслюється наявність психічної причинності (Г.Челпанов, В.Зеньковський). Метод даного напрямку – інтроспекція, предмет дослідження – суб'єктивні явища. Згідно з класично-інтроспективним напрямом тілесна активність організму залежить від суб'єктно-психічних структур. Встановлюється закон збереження енергії стосовно психічної діяльності (М.В.Країнський), здійснюється аналіз філософсько-психологічної проблеми буття людської душі, творчого освоєння нею світу (С.Л.Франк). В Одесі, Києві, Харкові відкриваються експериментальні психологічні лабораторії, що займаються дослідженням питання перцепції, розробляється теорія вольвої уваги (М.М.Ланге). Розробляються проблеми етнопсихології (Д.М.Овсянко-Куликовський, М.Ф.Сумцов, В.Я.Данилевський, Д.І.Багалій та ін.). Виникає інтерес до об'єктивної психології
Природничо-науковий напрям	Даний напрям започаткований В.М.Бехтеревим у 1917 р., згідно з ним заперечуються дослідження людської суб'єктивності, увага приділяється проявам життєдіяльності організму, насамперед фізіологічним механізмам поведінки. Поняття рефлексу пропонується підняти до загальнонаукового рівня. Висувається низка концепцій цілісності, які повинні долати механіцизм рефлексології (спроба звести складні духовні явища до фізіологічних явищ): предметом дослідження стають високі моделі людської поведінки, використовуються ідеї спорідненості з фізіологією (ідея домінанти О.О.Ухтомського), робиться спроба поєднання даного напрямку з гештальтпсихологією та фрейдизмом. Виникає напрям «фрейдорефлексології», що характеризується «революційним» стилем мислення. Критикуються психогігієна, психотехніка та педологія. Відроджується традиційна психологія. У 1950-х рр. стає актуальним павловське вчення про умовні рефлекси (на догоду тодішній ідеології)
Культурно-гуманістичний напрям	Виникнення психології творчості (І.Франко, С.Л.Рубінштейн, О.О.Потебня, Д.М.Овсянко-Куликовський, О.І.Білецький та ін.) – розуміння художнього твору є своєрідним відновленням творчого процесу в душі того, хто сприймає цей твір, залежить від правильного тлумачення його одиниць – образів, з яких він складається. Самопізнання – результат сприймання художньої творчості. Думка не передається, а «збуджується» словом. Ідея становлення людської особистості, її джерел та рушійних сил розробляється С.Л.Рубінштейном та Г.С.Костюком. Психологічні проблеми пов'язуються з буттєвою долею людини. У 1930-х рр. у Харкові заснований Психоневрологічний інститут та Всеукраїнська психоневрологічна академія (О.Р.Лурія). Відділ дитячої та генетичної психології (О.М.Леонтьєв) розробляє такі проблеми: психологія «практичної діяльності», «образ-процес», свідомість і діяльність, пам'ять.

Культурно-гуманістичний напрям	Досліджуються сприймання (О.В.Запорожець), психологічні проблеми засвоєння знань учнями на основі розвитку мислення (Л.І.Божович, П.І.Зінченко), створюється теорія пам'яті (П.І.Зінченко). Розвивається власний оригінальний напрям – психологія вчинку. В Одесі починає досліджуватися сприймання часу (Д.Г.Ельконін). Розробляється галузь історичної психології – історія становлення українського менталітету (І.Г.Белявський). Розвивається Львівсько-Варшавська філософська школа (Ю.Охорович, С.Балій, Я.І.Щурковський, М.К.Година та ін.). Створюється Український інститут психології (Г.С.Костюк), де розробляються питання психологічної теорії та історії психології (заперечується ігнорування суб'єкта та суб'єктивного, розробляються проблеми розвитку та психологічних джерел особистості). Пропонується концепція системно-суб'єктивного підходу (О.В.Киричук) – сприяння розвитку життєво активної, гуманістично спрямованої особистості. В Інституті психології АПН України розробляється психологія вчинку (В.А.Роменець)